

Predikan 1 söndagen i fastan

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Stockholm, 6 mars 2022

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för din nåd och din frälsning. Ge oss kraft att hålla oss till ditt heliga Ord och att stå emot djävulens alla frestelser, så att vi står kvar fasta i tron. Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och frälsare. Amen.

Predikotext: Matt. 16:21–23 (2 årgången)

Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästererna och de skriftlärda och att han måste dödas och på tredje dagen uppväckas. Då tog Petrus honom åt sidan och började motsäga honom: "Gud är nådig mot dig, Herre. Detta skall aldrig hända dig." Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: "Gå bort ifrån mig, Satan! Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar."

Fastetiden har nu inletts, och denna första söndag har fått ämnet "kampen mot frestelsen". Texten idag handlar om en särskild frestelse som lockar många människor: att sätta sina egna tankar högre än Guds ord. Synden i oss gör att vi människor inte gärna ödmjukar oss inför ordet, utan vill hellre lita till våra egna idéer. När så Gud talar till oss på ett sätt som inte stämmer överens med våra egna förväntningar eller tankar så vill den syndiga, gamla människan hellre förkasta Guds ord än att böja sig. Hos Jesaja läser vi: *Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger Herren. (Jes. 55:8)*

Även gudfruktiga människor som omvänts av den helige Ande lockas av denna frestelse. Det är djävulen som ständigt försöker ingjuta sitt gift i oss och med alla medel få oss bort från evangelium. Det ser vi ett tydligt exempel på i dagens predikotext.

Strax innan hade Petrus tydligt bekänt sin tro med orden: *"Du är Messias, den levande Gudens Son."* (Matt. 16:16) Med denna bekännelse visade Petrus att han verkligen hade förstått kärnan i Jesu budskap.

Han hade tagit emot det saliggörande evangeliet som leder till evigt liv. Och Jesus prisade honom som salig. Han sade: *"Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen."* (Matt. 16:17) Att tro på Jesus som Guds Son, det är verkligen att vara salig, att vara frälst.

Jesus talade också om klippan på vilken hans kyrka skulle byggas. Av dessa ord har påvedömet felaktigt gjort anspråk på att, såsom efterföljare till Petrus ämbete som biskop av Rom, vara denna klippa på vilken kyrkan vilar. Man gjorde sig inbillningen att påven är Kristi ställföreträdare på jorden med absolut rätt att styra över hela kyrkan. Detta är naturligtvis inte vad Jesus menade. Hur skulle kyrkan kunna bestå till evig tid, såsom Gud lovat, om den vilade endast på en syndig, bristfällig människa? Att Jesu ord om klippan inte handlade om Petrus som person blir extra tydligt i ljuset av vad som hände strax efteråt, i vår predikotext.

Nej, klippan på vilken kyrkan byggs är Jesus själv, den som Petrus bekände. Det är endast på hans ord, på hans löften och på hans gudomlighet som kyrkan kan stå. Påvens högmod att så sätta sig själv på den plats där endast Jesus hör hemma kan vi se som ännu ett exempel på djävulens lockelser till att sätta mänskliga tankar över Guds.

Jesus började nu berätta för lärjungarna om sitt kommande lidande. Han som var Guds Son hade kommit till världen med ett alldeles särskilt syfte. Det var inte bara för att bota sjuka, mätta hungriga och uppväcka döda. Det var inte bara för att bli förhärli-gad på jorden inför människor, utan för att först bli förnedrad och förkastad. Hans uppdrag var att ta på sig inte mindre än hela världens sammanlagda synder, att lida straffet för alla dessa synder, och genom detta befria oss alla från deras börda.

Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. (Jes. 53:5)

Detta går tillbaka på urevangeliets första förkun- nelse till de första människorna (1 Mos. 3). Kvinnans säd skulle söndertrampa ormens huvud, men ormen skulle också stinga honom i hälen. Detta skulle bli ett mycket stort och plågsamt lidande för Jesus. Men endast genom detta lidande kunde vi arma syndare få frälsning.

Detta var fördolt för Petrus. Han hade fått uppenbar- elsen att Jesus var Messias, Guds levande Son. Men att det också var nödvändigt att Jesus skulle behöva lida och dö, det var alltför mycket för honom. Och så reagerade han på sitt karaktäristiskt häftiga vis: *"Gud är nådig mot dig, Herre. Detta skall aldrig hända dig."*

Det var naturligtvis en reaktion grundad i kärlek mot sin mästare, men bakom låg Satans frestelse att sätta sina mänskliga känslor och tankar högre än det som Jesus precis hade sagt. Ja, detta är svårt för män- niskor i alla tider att smälta. Petrus och de andra lär- jungarna hade inte förstått hur stor och allvarlig syn- den verkligen var, att för detta behövdes det största syndaoffer från Gud själv.

Och så kom Petrus att genom sina mänskliga tankar att förneka sin egen frimodiga bekännelse som han strax innan avlagt. Så snabbt kan det gå när förnuftet får gå före Guds ord.

I våra dagar är det också många i kyrkan som vill sätta sig över Guds ord. Moderna människor vill stö- pa om läran till att bättre passa in i dagens samhälle och föra in obibliska teser istället för det man avfär- dar som otidsenligt och ovetenskapligt. Och i försam- lingarna anpassar man sig och låter det ske istället för att ta en slitsam konflikt. Bakom allt detta lurar djä- vulens falskspel och list. I dagens evangelietext ser vi hur han också gav sig på Jesus själv. Hur mycket mer försöker han då inte med oss som jämförelsevis är så svaga? Han kommer i from skepnad, lockade med samma ord som när han först fick människan på fall: "Har Gud verkligen sagt?" Ekot av detta finns också i Petrus invändning.

Men Jesus såg igenom djävulens dimridåer och av- visade omedelbart hans lögner. *Jesus vände sig om och sade till Petrus: "Gå bort ifrån mig, Satan! Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar."* Vilken kontrast mot saligpris- ningen! Petrus hade blivit ärad inför de andra lärjung- arna, och nu blev det förbytt till en förödmjukelse. Många lärjungar som möttes av en sådan kraftig till- rättavisning skulle nog ryggat tillbaka och besvikna lämnat Jesus och lärjungaskapet bakom sig, och sagt så som det berättas i Joh. 6: "Det här är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?" Efter detta drog sig många av hans lärjungar tillbaka, så att de inte läng- re följde honom. (Joh. 6:60,66)

Men Petrus ödmjukade sig och fogade sig i sin mästa- res rättelse, även om vi ser av senare händelser att han fortfarande inte förstod. I Getsemane örtgård ville han försvara Jesus med svärd för att förhindra att han skulle falla i sina fienders händer. Av rädsla skul- le han sedan tre gånger förneka att han kände Jesus. Men han ångrade sig och fick upprättelse.

Det är den rätta vägen tillbaka. När förnuftet säger emot Guds heliga och ofelbara ord, ska vi ödmjukt böja oss. För att ha kraft att stå emot frestelsen måste vi beväpna oss med Guds Ord. Vi ska flitigt läsa det, vara väl bekanta med det, och alltid åkalla Herren i bön. Det är det kraftigaste skyddet mot djävulens an- grepp, och det kraftigaste vapnet att slå sönder hans lögner med. Om vi i frestelsens stund ber om Herrens hjälp sänder han oss hjälp. *Ropa till mig på nödens dag, så skall jag rädda dig. (Ps. 50:15)*

Men eftersom vi i detta livet inte helt är kvitt syn- den faller vi ändå ibland. När vi insett detta kommer djävulen istället i en annan skepnad, en obeveklig an- klagare som försöker intala oss om att ingen räddning längre finns för oss. Men det är också människotan- kar, inte Guds ord. Det ska vi inte lyssna på, utan istäl- let ödmjukt be om förlåtelse och gripa tag om evan- geliets löfte om avlösning. Det är till för vår tröst och salighet. David skriver i den 32:a psalmen:

Salig är den som fått sin överträdelse förlå- ten, sin synd övertäckt. Salig är den männi- ska som Herren ej tillräknar synd och som i sin ande är utan svek. Jag sade: "Jag vill bekänna mina överträdelser för Herren." Då förlät du mig min syndaskuld. (Ps. 32:1, 2, 5)

Låt oss också göra likadant, och uppfyllas av Guds nåd och frid.

Amen.

Bön: O Herre vår Gud, himmelske Fader, du som genom din Son, Jesus Kristus, har gjort slut på djävu- lens gärningar och vunnit åt oss en evig seger. Vi ber dig: Bistå oss för Kristi skull i själanöd och frestelse. Styrk oss att frimodigt stå det onda emot, så att fien- den inte blir vår överman, utan vi genom ditt mäktiga ord blir ståndaktiga och till sist vinner seger. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans He- lige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagli- gen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod, intill än- den, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.